

: บันทึกเพื่อสิ่งต่างๆ
ที่ไม่สมบูรณ์แบบ
แต่สำคัญ

Jamsai

ทดลองอ่าน

a piece of the moon

Jamsai

ทดลองอ่าน

Jamsai

ทดลองอ่าน

Winter Edition

Ha-Hyun เขียน Hyunmeen แปล

Jamsai

a piece of the moon

a piece of the moon Winter Edition

Ha-Hyun เอียน Hyunmeen แอลา

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2556-7

a piece of the moon (Winter Edition)

By Ha-Hyun

Copyright © 2018 Ha-Hyun

All rights reserved

Thai language copyright © 2019 JAMSAI PUBLISHING CO.,LTD

Thai language edition arranged with billybutton

through Eric Yang Agency Inc.

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บู๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 349 บาท

: บันทึกเพื่อสิ่งต่างๆ
ที่ไม่สมบูรณ์แบบ
แต่สำคัญ

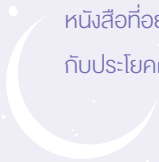
a piece of the moon

a piece of the moon

หนังสือที่อยากละเลียดอ่าน

กับประโยคต่างๆ ที่ซึมลึกเข้าไปในหัวใจ

a piece of the moon Winter Edition เล่มที่อยู่ในมือคุณตอนนี้ มีความแตกต่างเล็กน้อยกับเล่ม a piece of the moon ที่เคยวางขายเมื่อปี 2018 เพราะ Ha-Hyun ได้เพิ่มเนื้อหาเข้ามาอีกหนึ่งบท แต่ก็ยังคงพูดถึงความไม่สมบูรณ์แบบที่เป็นธีมหลักของเล่มนี้อยู่เหมือนเดิม

ความไม่สมบูรณ์แบบสำหรับแต่ละคนคงมีความหมายไม่เหมือนกัน แต่กับ Ha-Hyun เธอชอบในความไม่สมบูรณ์แบบนั้น และมองว่ามันเป็นเหมือนกับชีวิตซึ่งไม่มีใครที่จะสมบูรณ์แบบได้ตลอด ความไม่สมบูรณ์แบบไม่ใช่สิ่งที่ไม่ดี หากเราลองมองในอีกมุมหนึ่งเราก็จะมองเห็นความสวยงามของมัน เหมือนกับหนังสือที่อ่านกำลังถืออยู่ในมือขณะนี้

Ha-Hyun ได้บอกเล่าเรื่องราวและมุมมองที่มีต่อความไม่สมบูรณ์แบบซึ่งเปรียบเหมือนพระจันทร์ครึ่งเสี้ยวออกมาได้อย่างน่าทึ่งและมีความหมายลึกซึ้งแบบที่ปฏิเสธไม่ได้ สำนักพิมพ์เชื่อว่าทุกท่านที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้คงจะได้ค้นพบความสวยงามของความไม่สมบูรณ์แบบและชื่นชมมันไม่มากก็น้อย

ด้วยไมตรีจิต
สำนักพิมพ์แจ่มใส

special prologue

แต่คุณในฤดูหนาว

เมื่อไรที่รู้สึกได้ถึงกลิ่นของฤดูหนาวจากอากาศข้างนอก
หน้าต่างก็อดไม่ได้ที่จะรู้สึกตื่นเต้นหน่อยๆ คงเป็นเพราะสัญญาณว่า
ฤดูที่รักมากเป็นพิเศษได้ใกล้เข้ามาแล้ว คำพูดที่ว่าสุดท้ายแล้วคน
เราก็จะชอบฤดูที่ตัวเองเกิดมามากที่สุดมันจริงไหม แต่มันก็ใช้ชีวิต
โดยยึดคำพูดนั้นมาตั้งนานแล้ว

และฤดูหนาวก็มาถึง

ได้แหวกว่ายออกมาจากความมืด
เพื่อที่จะได้เห็นแสงสว่างของโลกใบนี้

ได้ถูกเรียกด้วยชื่อหนึ่ง

ได้เริ่มเรียนรู้ความสุขและความเศร้า

ได้มีความต้องการผลไม้ซึ่งมีสีแดงและส้มฉ่ำนุ่ม

ได้ผ่านการเจ็บป่วยอันทรมาณ

ได้ยอมแพ้ให้กับบางสิ่งในฤดูกาลหนึ่ง

ได้ลองจับอุ้งเท้าของแมว

ครั้งแรกของสิ่งต่างๆ มากมายอยู่ในฤดูกาลนั้น

ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีหรือแย่ ฉันก็ยังไม่สามารถลืมมันได้เลย

และฤดูหนาวก็มาถึงอีกครั้ง

ได้เริ่มเพียรทนความอย่างจริงจัง

ได้รับชื่อใหม่

ได้ทอดหนังสือที่มีชื่อนั้นไว้ในอ้อมกอด

ถึงการได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่งจะไม่ได้ทำให้ชีวิตเปลี่ยนแปลงไป

แต่ถึงอย่างนั้น ก็มีสิ่งต่างๆ ที่เปลี่ยนไปอย่างเห็นได้ชัด

ฉันยังคงรักฤดูที่โหดร้ายนั้นเหมือนเดิม

เพราะในวันที่เห็บหนาวที่สุด

ไออุ่นของกันและกันเป็นพลังอันยิ่งใหญ่ที่สุด

แต่คุณที่ใส่ใจกับบทความที่ยังขาดตกบกพร่อง

ฉันได้กระซิบความลับหลายหน้าที่ตอนนั้นไม่ได้บอกออกไป

เพราะหวังว่าจะได้ตอบแทนไออุ่นที่ได้รับมากกลับไปบ้างสักนิด

ฤดูร้อนที่โหดร้ายเป็นพิเศษได้ผ่านไป
ฉันรอคอยจนถึงฤดูหนาวจึงได้เขียนจดหมายฉบับนี้
และหวังว่าจะได้รับคำทักทายจากคุณที่อยู่ทั้งใกล้และไกล

จดหมายถึงฉันและคุณ
ผู้ที่เหมือนพระจันทร์ครึ่งเสี้ยว

หลังจากที่พระจันทร์เปลี่ยนรูปร่างอยู่หลายครั้ง เวลาที่จะผ่านไปหนึ่งเดือน และหลังจากที่เราเองก็เปลี่ยนไปอยู่หลายครั้ง ช่วงเวลาหนึ่งก็จะผ่านไป โลกกำลังบังคับให้เราทุกคนอยู่ในวันพระจันทร์เต็มดวง เพื่อที่จะยิ่งใหญ่และเปล่งแสงสว่างได้มากยิ่งขึ้น วันเวลาได้หมุนไปสู่วันพระจันทร์เต็มดวงซึ่งเป็นพระจันทร์ในอุดมคติ แต่ในขณะเดียวกัน ก็เป็นรูปทรงในแบบที่มันควรจะเป็น

แต่น่าแปลก ที่ฉันกลับสนใจพระจันทร์เสี้ยวที่กำลังเปลี่ยนรูปร่างมากกว่า ไม่รู้ว่าเป็นเพราะอะไร แต่กลับรู้สึกว่สิ่งที่สมบูรณ์แบบไปเสียทุกอย่างมันช่างเป็นสิ่งที่ไกลตัว ดังนั้นการที่ฉันให้ความรักกับสิ่งที่ไม่สมบูรณ์แบบ อาจจะมาจากเหตุผลนั้นก็ว่าได้

ฉันอยากจะเขียนบทความที่เป็นเหมือนกับพระจันทร์ครึ่งเสี้ยวนี้ ซึ่งเป็นบทความที่ไม่ได้สมบูรณ์แบบเหมือนพระจันทร์เต็มดวง แต่ถ้า

คุณอ่านมันด้วยใจ เราต่างก็จะสามารถช่วยกันเติมเต็มสิ่งที่ขาดหายไปงกันและกันได้ และอาจจะเปล่งแสงสว่างได้มากกว่าพระจันทร์เต็มดวงเสียอีก ในช่วงเวลาที่ไม่สมบูรณ์แบบ ฉันได้รวบรวมเอาบรรดาความคิดในขณะที่กำลังเฝ้ามองพระจันทร์ที่ลอยขึ้นและเคลื่อนต่ำลงอยู่ทุกวัน และกลั่นกรองออกมาเป็น «a piece of the moon» เล่มนี้

ฉันอยากบอกกับพระจันทร์ครึ่งเสี้ยวทุกดวงบนโลกใบนี้ว่า เราที่เป็นดังพระจันทร์ครึ่งเสี้ยวล้วนมีความงดงามในตัวเองอยู่แล้ว อย่าพยายามที่จะเป็นพระจันทร์เต็มดวงมากเกินไปเลย เพราะพระจันทร์เต็มดวงนั้น ปรากฏขึ้นมาและหายไปภายในช่วงเวลาสั้นๆ เพียงแค่เดือนละหนึ่งครั้งเท่านั้น

สุดท้ายแล้ว เราทุกคนต่างก็อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่สมบูรณ์

ฮาซยอน
เพื่อนบ้านของคุณ
ในโลกที่ไม่สมบูรณ์

special prologue

แต่คุณในฤดูหนาว 8

(บทนำ) จดหมายถึงฉันและคุณ ผู้ที่เป็นเหมือนพระจันทร์ครึ่งเสี้ยว 12

1

ความเฉยชา
ที่พอดี

แม่น 22 ช่วงเวลาที่ปล่อยใจให้หัวใจได้หลับใหล 23 ความกังวลในวัยหนุ่มสาว มากพอๆ กับ
ความเป็นไปได้ที่ไม่มีที่สิ้นสุด 24 เกาะ 26 หา 28 ความหนักของการมีพรรคพวก 30
ระหว่าง 31 เพื่อดู 33 คนที่เหมือนกับรุ่งเช้า 34 การบ้านที่ยาก 35 สัมผัสความ
ทรงจำ 36 ปลาสมองงาม 37 ฤดูกาลแห่งการสืบทอด 40 จนมาถึงที่สมบูรณ์แบบ 41
คำคืนที่ถูกต้อง 44 ปลายแหลมคมของคำพูด 45 พระจันทร์เย็นเยียบ 47 นักเรียนที่
มาสาย 48 น้ำหนักของโลรงวิล 49 ข้อความที่เขียนด้วยดินสอไม้ 53 ความอ่อนโยน 55
ยกย่องฤดูหนาว 56 สิ้นสุดฤดูกาลจำศีล 59 การดำนํ้า 60 เกียน 61 มือ 63 คิดไปเอง 64
ความผิดพลาด 65 เกลียวคลื่น 66 เปลือกความรู้สึก 67 รถเข็นเก็บของเก่า กับชุด
ไม้ตีกอล์ฟ 68 เจ้าผีเสื้อ 70

2

นอนกลางวัน

ความสูง 76 วันที่ความปราณนาทะลักออกมา 77 ความรักที่พิเศษที่สุด 78 คำขอโทษ
บางคำ 82 ห้องคูหึง 84 การสารภาพรัก 86 รถเมล์และการทักทายด้วยมือ 87 ภาษา
ของคุณ 89 แต่คู่รักในฤดูหนาว 91 การเชิญชวนของพระจันทร์ 93 การเติบโต 94 เทพธิดา
ซ็อกโกแลต 95 ชอบคนแบบไหน? 97 ฤดูฝนตกหนัก 100 ความรักของหมา 101 ความรัก
ของแมว 103 ชื่อของเธอ 105 ดวงดาว 107 ช่วงเปลี่ยนฤดู 108 ไตมาแบบไม่ได้ปอกผลไม้
ใช่ไหม? 109 เวลาและช่วงเวลา 113 การหายใจอย่างเชื่องช้า 115 รักครั้งแรก 116
ฤดูใบไม้ผลิที่มาถึงอีกครั้ง 117 แสง 118 สายรุ้ง 121 กระโดดน้ำ 122 ดอกหญ้า 123
วัยหนุ่มสาวของเราที่ควรจะต้องร้อนแรง 124 เหตุผลที่ปรนมือให้กับความมืดของเธอ 127

3

เพื่อนร่วมทาง

ตอนที่เรียกชื่อของคุณ 132 ความฟุ่มเฟือยที่ไม่สามารถละทิ้งได้ 133 การไม่สูญเสีย
ตัวตนของฉัน 138 จุดหมายปลายทาง 139 บทสรุป 141 สุกงอม 143 ฉันชอบรสนิ่ม
ของคุณ 144 ใบหน้าของพ่อแม่ 145 แวนดา 148 1247-8 150 วัยหนุ่มสาว 154 การย้าคิด
ย้าทำในความสูง 156 ความบริสุทธิ์ 157 แต่เธอที่เกิดมาด้วยความไม่ยุติธรรม 158
หนาม 161 ความกล้า 162 เสียงจิกจั่น 163 ตลอดไป 165 ผืนสีแดง 166 ปม 167
ความเชื่อใจ 169 คูหึงสีของพ่อ 170 จมลงใต้น้ำ 174 แสงดาว 175 โบายบิน 176
ร่ม 177 จุดฟูสตี้อป 178 ช่วงเวลา 180 เส้นขอบฟ้า 181 จุดสิ้นสุดของทะเล 183
เหตุผล 184 ใอน้ำ 185 ใบหน้าที่เปลี่ยนไปล่าของความรัก 186 ร่องรอย 187

4

ไออุ่น

โลกที่ไม่สมบูรณ์ 192 เมื่อความรักบิวหมอง 193 บรรดาวันที่อยากหอบคุณ 194
 โลก 195 ควินซ์ 196 เสียงอะอะเบาๆ 197 คุณนำร้านขายต็อกโบกกี 198 ไออุ่นจาก
 ปลายนิ้ว 201 ก้องฟ้ายามพระอาทิตย์ตกดิน 202 สิ่งที่ยังอยู่อย่างเดิมของฉัน ขอให้
 มันอยู่อย่างนั้นตลอดไป 204 เสียงที่แว่วมา 207 เซอร์รี่ 208 ไม่มีหนึ่งเดียว 209 ฝนไล่ช้าง
 211 สีเทา 212 กลิ่นบุหรี 214 หอยสังข์ 217 การลัดใจ 218 ของเก่า 220 การย่อย 223
 คุณยายกับไข่ดาว 224 หมากรุกฝรั่ง 227 กุ้ง 229 ปลาซาบะผัดซอส 231 ก่อนที่จะมีด 233
 เรา 234 พบกันอีกครั้ง 236 ความคิด 237 ก้อนกรวด 238 ผ่านเลยไป 239

5

เล่นซ่อนหา

เล่นซ่อนหา 244 สบู่ 245 ช่วงดูใจ 246 ชื่อของความรัก 248 ทักษิณภาพของความรัก 249
 เธอเป็นทั้งความฝันและความจริงของฉัน 250 ความรู้สึกในช่วงเวลาหนึ่ง 252 พระสวรรค์
 ในการตกหลุมรัก 253 ความแตกต่าง 255 เพื่อนบ้าน 256 คำพูดที่ส่งไปไม่ถึง 258 โตเกียว
 259 ความกังวล 261 การยึดติดในความผูกพัน 263 ด้านในของต้นกระบองเพชร 265
 ฝาครอบ 269 ตึกตาคีบะ 270 ความเหงา 272 การเดินเล่นของโคโค 273 นกแก้ว 275
 เข้าอกเข้าใจ 278 134340 279 ลม 282 ยูริ 283 ส่องลอย 286 ความรักเล็กๆ 287 บุกรุก
 289 ดอกไม้แห้ง 290 ไม่อยู่ 292 ฝืนสื่อกลางคืน 293 ก่อนที่จะออกไปผจญภัย 295

ความลับ
ที่ต้อง
กระซิบบอก

การวอร์มร่างกาย 300 ใช้ชีวิตในแบบของคุณเถอะ-301 หัวใจที่เกลียดชัง 303 สิ่งที่ผ่านมา
ราวกับการโจมตี 305 งานอดิเรกและความสามารถพิเศษ 307 อีกฟากหนึ่งของสายรุ้ง
ของเธอ 308 Gwanghwamun Sponge House 311 ด้านหลังของก้าวก้าวหนึ่ง 313
ชีวิตประจำวัน 314 ตอนที่อ่านคุณ 315 ความสูงทำให้หัวใจโลดเต้น 317 ดอกนาร์ซิสซิส
318 คำตอบที่ผิด 320 คนที่มาเที่ยวชม 322 ความฝัน 323 คำสาภาพ 324 อนาคต
ก็ยิ่งเหมือนกันกับเมื่อวาน 326 การกล่าวเกินจริง 327 หยุตชะงัก 329 Step by step
330 ฉันยังไม่รู้จักเธอ 331 ถึงเจ้าคลื่น 333 เปิดปฏิทิน 335

(บทส่งท้าย) จดหมายที่เขียนจากพระจันทร์ที่ถูกลืม 337

ความเวทนา
ที่พอดี

แม่น

ความผิดหวังที่ได้รับจากคนอื่นนั้นลดน้อยลง เพราะทุกครั้งที่ได้รับบาดเจ็บทั้งเล็กและใหญ่จากความสัมพันธ์ใดๆ ฉันก็ได้สร้างหนามอันแหลมคมขึ้นมาที่ละอัน ด้วยข้ออ้างว่าต้องปกป้องตัวเอง เพราะไม่อยากให้หัวใจต้องเจ็บปวดอีก วันหนึ่ง ในตอนที่ฉันอยากจะคาดหวังอะไรในความสัมพันธ์อีกแล้ว จู่ๆ ก็สัมผัสได้ถึงความหนาวเย็น เพราะฉันที่อยู่ในกระจก คือแม่นที่เผยแพร่ออกมาอย่างเต็มที่ จึงถอดใครไม่ได้เลย

ช่วงเวลา ที่ปล่อยให้หัวใจ ได้หลับไหล

บางครั้งก็มีความคิดที่ว่า ถ้าคนเราจำศีลหน้าหนาวได้บ้างก็คงจะดี ถ้าหัวใจที่เหน็ดเหนื่อยจากการใช้ชีวิตมาในหลายฤดูไม่มีอะไรให้ต้องคิด และนอนอยู่นิ่งๆ ได้นานๆ ปล่อยวางทุกสิ่งทุกอย่างได้ ทั้งความสุขและความทุกข์ การคาดหวังและการผิดหวัง ความรักและความเกลียดชัง ก็คงจะสามารถต้อนรับฤดูใบไม้ผลิได้ด้วยหัวใจที่แข็งแรงขึ้นอีกหน่อย คงจะเฉยชากับบาดแผลในฤดูกาลถัดไปได้มากกว่าในตอนนี้อย่างไร สำหรับคนเรานั้นจึงจำเป็นจะต้องมีช่วงเวลาที่ปล่อยให้หัวใจได้หลับไหลบ้าง

ความกังวล
ในวัยหนุ่มสาว
มากพอๆ กับ
ความเป็นไปได้
ที่ไม่มีที่สิ้นสุด

ช่วงนี้ฉันต้องไปโรงพยาบาลทุกๆ สองสัปดาห์เพื่อรักษาอาการ
กลัวที่แคบ ตอนที่กรอกแบบสอบถามก่อนการรักษานั้น ผลออกมาสูง
กว่าค่าเฉลี่ย ฉันจึงเข้ารับการปรึกษากับคุณหมอ และคุณหมอก็ได้ถาม
ว่า ในตอนนี้เรื่องที่กังวลที่สุดคืออะไร? ฉันจึงตอบไปว่า เรื่องที่กังวลมาก
ที่สุดในตอนนี้คืออนาคตที่ไม่แน่นอน แต่แล้วฉันก็ได้รับคำตอบที่คาด
ไม่ถึงกลับมาว่าคุณหมอรู้สึกอิจฉาในความกังวลของฉัน

นั่นก็คือเนื้อหาของงานเข้ารับการปรึกษาในวันนั้น การที่จะต้อง
ก้าวข้ามระหว่างการมีวุฒิภาวะและการไร้วุฒิภาวะ เรื่องหลักและเรื่องรอง
ความดีและความชั่ว ความรักและความเกลียดชัง ทำให้ฉันรู้สึกกังวล
อยู่บ่อยครั้ง ดังนั้น วัยหนุ่มสาวที่ต้องเดินบนเส้นกั้นนี้นับครั้งไม่ถ้วน
จึงรู้สึกอ่อนไหวกว่าช่วงเวลาอื่นๆ เป็นอย่างมาก แต่ความรู้สึกอ่อนไหว

นั่นเกิดขึ้นบนความเป็นไปได้ที่ไม่มีที่สิ้นสุด พันธะผูกพันที่ก้าวลงไปตอน
ช่วงเวลาวัยรุ่นนั้น คือ ความเป็นไปได้ ซึ่งเป็นอีกประเภทหนึ่งของสิ่งที่
คนที่ประสบความสำเร็จมี

ช่วงวัยรุ่นของเรา มีเส้นกันระหว่างการทำอะไร ก็เป็นไปได้ และ
เป็นไปไม่ได้ การที่หลายคนพูดไว้ว่าช่วงเวลาวัยรุ่นนั้นสวยงาม อาจจะ
เพราะความเป็นไปได้นั้นก็เป็นได้ วันนั้น พอออกมาจากห้องปรึกษา ฉัน
ก็เลือกที่จะคิดเสียว่าความกังวลใจคือสิทธิพิเศษที่ฉันได้รับเพื่อที่จะ
สามารถสนุกกับมันได้ในเวลาหนึ่งของชีวิตเท่านั้น ฉันรู้ว่าสักวัน
หนึ่ง วันที่ฉันรู้สึกอิจฉาในความกังวลใจนี้ของตัวเองจะมาถึง ดังนั้นฉันจึง
ตัดสินใจว่าจะสนุกกับความไม่มั่นคงนี้ด้วยใจที่ผ่อนคลาย และวันนี้ฉัน
ก็เดินอยู่บนเส้นกันนี้ด้วยความคิดที่ว่าไม่ว่าอะไรก็สามารถเกิดขึ้นได้
ภายใต้ชื่อที่เรียกว่าวัยรุ่น

เกาะ

บางครั้งก็มีวันที่รู้สึกว้า นอกจากฉันทแล้วโลกทั้งใบกำลังดำเนินไปอย่างวุ่นวาย ถ้าถามว่าทำไม ตอนเราเด็กก็เป็นแบบนี้ไม่ใช่หรือ จำได้ไหม ว่าถ้าพรวดพราดเข้าไปหาแม่ที่กำลังหิวระะเสียงดังเหมือนมีอะไรสนุกมากในขณะที่กำลังคุยกับบรรดาป้าแถวบ้าน แม่ก็จะบอกว่า ‘ลูก ไปโน่นเลย ไม่ใช่เรื่องที่จะต้องรู้หรอก’ แล้วก็ไล่ให้ไปที่อื่น แต่ตอนนี้ฉันไม่ใช่เด็กอีกต่อไปแล้ว เรื่องที่ไม่จำเป็นต้องรู้ก็ไม่ค่อยจะมีแล้ว แต่บางครั้งความรู้สึกในตอนนั้นก็ย้อนกลับมาอีกครั้ง

ในตอนที่เราเผชิญกับวันที่เหนื่อยล้าเป็นพิเศษ แล้วอยากได้ยินเสียงของใครสักคน แต่เบอร์โทรศัพท์ที่กดไปดันสายไม่ว่าง ตอนที่มือเย็นของวันเสาร์อาทิตย์ช่างเสียบบเหงา ตอนที่ไม่มีใครกินข้าวสักมื้อด้วย ทั้งเธอคนนั้น คนโน้น ทำไมถึงยุ่งกันขนาดนั้นละ วันของฉันมันดำเนินไปอย่าง

น่าเบื่อแบบนี้ ฉันลอยตัวอยู่ในทะเลแห่งชีวิตประจำวัน แต่ทุกคนกลับกลายเป็นนกแล้วบินออกไปยังที่แสนไกล ที่ที่ฉันไม่สามารถแตะต้องได้

การพูดออกไปว่าเจ็บปวดหรือเหนื่อย มักเป็นสิ่งที่ยากเสมอ ตอนนี้ฉันต้องการความใส่ใจที่อบอุ่น ไม่รู้ว่าทำไมถึงรู้สึกอายที่จะต้องพูดแบบนั้น บางครั้งตอนที่เจอคนที่กล้าเรียกร้องความสนใจได้อย่างเปิดเผย ฉันก็รู้สึกอิจฉาโดยไม่รู้ตัว สำหรับฉันมันเป็นเรื่องยากขนาดนี้ แต่กับคนอื่นกลับเป็นแค่เรื่องเล็กน้อยเท่านั้น ถึงอย่างไรสักอย่าง แล้วฉันก็ยังอยากให้ใครสักคนมาเข้าใจว่าตอนนี้เธอลำบากสินะ แล้วยื่นมือเข้ามาช่วย และหวังว่าก่อนที่จะหาฉันที่ซ่อนอยู่สักๆ เจอ เกมซ่อนหานี้จะไม่จบลงเสียก่อน

ฉันเล่นซ่อนหาเก่ง ฉันมักจะเป็นคนที่คนอื่นหาไม่เจอและอยู่จนถึงวินาทีสุดท้ายเสมอ บางครั้งก็ต้องเลิกเล่นไปเพราะตามหาฉันที่ซ่อนอยู่สักเกินไปไม่เจอ ฉันอยากจะพูดมันออกไป ว่าอยากกลับบ้านไปก่อนที่จะหา

ฉันทะจะซ่อนแบบไม่ให้เห็นผมสักเส้นในที่ที่ไม่มีใครหาเจอ แต่ฉันทะก็ยังอยากถูกหาจนเจออยู่ดี

ความหนัก ของการมี พรรคพวก

บรรดาเด็กวัยเรียน มักจะใช้ชีวิตในโรงเรียนด้วยการสร้างกลุ่มที่มีสมาชิกอย่างน้อยประมาณสามคน หรืออย่างมากก็เจ็ดคน เพราะไม่ต้องการจะเป็น ‘คนประหลาด’ ฉันจึงต้องเข้าไปอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ตอนนั้นรู้สึกว่าการมีพรรคพวกมันสำคัญสำหรับเรา ทุกครั้งที่ถึงเวลาพัก ก็จะรวมกลุ่มกันแล้วส่งเสียงเจี๊ยวจ๊าว นั่งอยู่ที่โต๊ะเรียนแล้วกินข้าวกัน และกลับบ้านพร้อมกันตามกลุ่มของแต่ละคน บ่อยครั้งที่ฉันอยากจะอยู่คนเดียว แต่ก็มีความกลัวมากพอที่จะโดนทิ้งให้อยู่ลำพังจริงๆ ถ้าต้องอยู่กับพวกเพื่อนที่มีอะไรๆ ที่ไม่ตรงกัน ฉันจะรู้สึกเหมือนกับว่าถูกทิ้งอยู่ที่ไหนสักแห่ง ตอนนั้นภาพของฉันในชุดนักเรียนมันช่างเลือนรางหายไปทุกๆ ตอนนี้นั้นฉันไม่พยายามที่จะเข้าไปอยู่ในกลุ่มไหนอีกแล้ว และไม่กลัวที่จะเป็น ‘คนประหลาด’ เหมือนเมื่อก่อนอีกแล้ว ฉันอยากจะเป็นตัวของตัวเอง อยากจะเป็นพวกเดียวกับตัวเองโดยที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มไหน

ระหว่าง

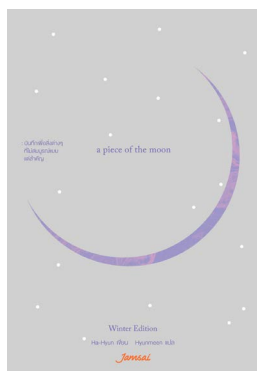
ระหว่างกลางคืนและตอนเช้า ระหว่างหน้าร้อนและหน้าหนาว
ระหว่างความคิดถึงและความเสียดาย บางครั้งก็เห็นได้ชัดว่าคุณจะโงก
หน้าออกมาระหว่างช่องว่างนั้น แต่ยังไม่ทันจะได้พักกาย คุณก็มักจะ
หายไป สิ่งที่อยู่ตรงช่องว่างนั้นมันไม่เป็นมิตรเอาเสียเลย เหมือนถูก
รังเอาไว้มันแต่ก็ไม่ คุณเองก็เหมือนจะถูกพับปิดเอาไว้แต่ก็ไม่ ตอนที่มอง
ข้างหลังของความรักที่มีหางยาวจนไม่เห็นจุดจบ ฉันอยากจะเป็นกิ้งก่า
เสียดีกว่า ฉันไม่รู้อะไรสียชอบกัดเล็บของตัวเองเกิดขึ้นตั้งแต่เมื่อไร เล็บ
ที่ถูกกัดไม่ได้เป็นระเบียบเหมือนเล็บที่ถูกตัด หัวใจของฉันที่เธอเอาไปก็
เช่นกัน

เพื่อฝัน

คำคืนที่ปราศจากการเพื่อฝัน
เราต้องมองอะไรถึงจะรู้สึกหวนไหวได้

— เรื่องราวที่ปราศจากการเพื่อฝัน
ความรักที่ปราศจากการเพื่อฝัน
ชีวิตที่ปราศจากการเพื่อฝัน
เราจะทำอะไร

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160625567.html>